

rettere Visheden om, at dette vil ske, og dertil vil det Nævn, som ned sættes, bidrage sit. Vi skal ikke her fra Finansministeriets Side undlade at anvende den Sagkundskab, der her kan være til Stede, og i Forhold, hvor vi ogsaa kan trænge til den, for at Loven kan forstås og gennemføres paa passende Vis.

Med disse Ord skal jeg, som sagt, takke for Modtagelsen af Lovforslaget.

Nordby: Den højtærede Finansminister udtalte, at Grundlaget for det foreliggende Forslag var Indenrigsministeriets Bekendtgørelse angaaende Produktionen af Spiritus og Handelen dermed. Jeg vil i den Forbindelse sige, at den Bekendtgørelse anser jeg for noget af det bedste, det radikale Ministerium har foretaget sig. Ja, jeg kan endogsaa gaa saa vidt at sige, at det er det bedste, som det overhovedet har foretaget sig. Dette Skridt stemmer mig i nogen Maade mildt overfor dette Ministerium, altsaa paa dette specielle Omraade. Og det gør sig ogsaa gældende i det Øjeblik, hvor jeg skal tage Stilling til det Forslag, som her foreligger. Den højtærede Minister udtalte, at Forslaget i Virkeligheden var vedtaget — det var i alt Fald Meningen — idet alle Partier var bekendte med det og havde givet det sin Tilslutning. Da jeg imidlertid ikke hører til noget Parti, er det saa uheldigt, at jeg ikke forud har vidst noget om Forslaget. Jeg møder det først her i Dag, ganske uforberedt, og skal nu tage Stilling til det. Hvis jeg ikke havde haft Indenrigsministeriets Bekendtgørelse, vilde det have været mig meget svært at give Forslaget min Stemme. Jeg ser ganske vist, at der i Bemærkningerne staar en Hentydning til, at Bekendtgørelsen kun angaar en foreløbig Standsning af Spiritusfabrikationen, og det er jeg ogsaa klar over; men selv om Forbudet altsaa er midlertidigt, rummer det dog et Haab om, at det kan blive vedvarende. Og selv om mit Haab ikke er stærkt, vil jeg ikke skære Traaden over, jeg vil vedblive at bevare til det sidste Haabet om, at Forbudet vil blive ikke blot midlertidigt, men endeligt. Og derfor vil jeg i Dag, om end med Betænkelighed, stemme for det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil endnu gerne gøre en Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede), der udtalte, at siden dette Forbud mod Spiritustilvirkning var fremkommet, havde saa godt som alle — jeg tror, det var saadan Ordene lød — nu

erfaret, at det gik ikke an at standse Spiritusfabrikationen, thi det vilde være skadeligt. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Vi, der har faaet Øjnene lukket op for, hvilken Ulykke og Ødelæggelse Spiritusen er, blænder ikke af, om der maaske en Uges Tid kommer en Smule Vanskeligheder, fordi Spiritusfabrikanterne staar op og siger, at de vil ikke sælge Gær. Det tager ikke Grundlaget bort fra vor Overbevisning. Jeg har ganske vist ikke Mandat til at tale paa andre end mine egne Vegne, men jeg føler mig overbevist om, at alle Afholdsmænd og -Kvinder nu som tidligere vil gøre alt, hvad de kan for at faa Spiritusen udryddet. Og jeg vilde i og for sig hellere her have stemt for en Bevilling paa 15 Mill. Kr. og anvendt den til at købe og ekspropriere de Beholdninger, som der tales om i Lovforslaget. Noget maatte vel kunne brændes, der maa dog være nogen Brændeværdi deri; men for saa vidt det ikke lod sig gøre, egner de sig kun til at hælde i Rendestenen. Jeg ser dog, at dette ikke kan lade sig gøre ved denne Lejlighed. Og hvorvel jeg stadig er betænkelig overfor Forslaget, vil jeg ikke stille mig afvisende overfor det, idet jeg, som nævnt, haaber, at Forbudet maa blive vedvarende, og vi saaledes paa en lempelig Maade kan komme over til, at der ikke mere fabrikeres Spiritus her i vort kære Fædreland.

Til Slutning skal jeg blot sige, at det undrer mig, som ikke er indviet i de hemmelige Forhandlinger, der er gaaet forud — der maa være gaaet hemmelige Forhandlinger forud, saadanne er den højtærede Minister jo vant til at føre —, at der ikke fra formaaende Side — det kan ikke nytte, at jeg forlanger det, det er jeg ganske klar over — er forlangt, at den kære Vin ogsaa skulde have en lille Hilsen. Det forekommer mig, at der var Anledning dertil. Ihvorvel jeg er en decideret Modstander af, jeg havde nær sagt, Floskelen om den fattige Mands Snaps, maa jeg sige, at naar den fattige Mands Snaps eller det, der kaldes de ringere Varer, skal forhøjes med 100 pCt., havde jeg gerne set, at det samtidig var blevet foreslaaet, at ogsaa de dyreste Varer blev forhøjet med 100 pCt. Det forekommer mig unægtelig at være lidt ejendommeligt, at der fra en radikal Regering fremkommer et Forslag med en saadan Mangel eller i hvert Fald med et saadant Punkt, hvor Kritikken kan tage fat. Men for mig er Hovedspørgsmaalet dette: